

Lag om ändring i rättegångsbalken;

SFS 2010:1202

Utkom från trycket
den 30 november 2010

utfärdad den 18 november 2010.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 kap. 3 d § rättegångsbalken ska ha följande lydelse.

1 kap.

3 d §² I tvistemål där förlikning om saken är tillåten ska tingsrätten alltid bestå av en lagfaren domare, om värdet av vad som yrkas uppenbart inte överstiger hälften av prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken.

Första stycket gäller inte, om en part första gången han ska föra talan i målet yrkar att allmänna regler ska tillämpas och därvid gör sannolikt att den bakomliggande tvisten rör ett högre värde eller att utgången annars är av synnerlig betydelse för bedömningen av andra föreliggande rättsförhållanden. Har talan väckts genom ansökan om betalningsföreläggande, ska den part som begär att målet överlämnas till tingsrätt senast i samband därmed framställa yrkande som nyss sagts.

Med värde enligt första stycket avses det värde som kan antas gälla vid tiden för talans väckande. Har talan väckts genom ansökan om betalningsföreläggande eller handräckning eller som enskilt anspråk i brottmål, avses värdet vid rättens beslut att tvisten ska handläggas som tvistemål. Vid bedömningen ska hänsyn inte tas till rättegångskostnaderna.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Per Lennerbrant
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 2009/10:222, bet. 2010/11:SfU4, rskr. 2010/11:7.

² Senaste lydelse 1991:847.

